

...Некалькі дзяўчат распяваюцца пад вокнамі, а крыху старэйшая за іх «калега» ў яркім сцэнічным уборы робіць сэлфі на ганку, пакуль унутры гамоняць, выконваюць артыкуляцыйныя практыкаванні, чакаюць сваёй чаргі і неверагодна хвалююцца дзясяткі іншых прэтэндэнтаў. На чатыры дні ў пачатку верасня Беларуская акадэмія музыкі ператварылася ў экзаменацыйны цэнтр для адораных дзяцей і падлеткаў з усіх рэгіёнаў краіны, а таксама іх бацькоў і педагогаў. Тут прадстаўнікі канала АНТ і запрошаныя эксперты праводзілі кастынгі юных вакалістаў, інструменталістаў, танцораў і артыстаў арыгінальнага жанру — будучых удзельнікаў тэлепраекта «Талент краіны—2». Журналісты «Звязды» пабывалі ў закуліссі адбору сёлетняга шоу.

І ЁЎ ГІПСЕ, І ЦЕРАЗ ЧОРНЫ ХОД

Сёлета свае таленты на суд адборачнага журы вынеслі каля 500 прэтэндэнтаў. Геаграфія ўражвае: Бабруйск, Мазыр, Гродна, Мінск, Магілёў, Старыя Дарогі, Жодзіна, Гомель...

Традыцыйна самая вялікая канкурэнцыя — сярод вакалістаў, якіх на кастынг сабралася некалькі соцень, прычым абсалютная большасць — дзяўчаты. Але духу барацьбы мы не адчулі, як ні стараліся — можа, гэта самі сцены Акадэміі музыкі настройвалі ўдзельнікаў на мірны і творчы, а не агрэсіўна-спарторніцкі лад? Вось у закутку хола дзяўчаты-падлеткі дапамагаюць адна адной прымацаваць да касцюма парадкавыя нумары, а вось пад самымі дзвярыма аўдыторыі, дзе засядае строгае журы, малеча наладзіла гульні ў «чы-чы-по» (адна з разнавіднасцяў «камень-нажніцы-папера»). Зрэшты, і журы аказалася не такім ужо строгім, у чым мы таксама пераканаліся, зазірнуўшы ў «судовыя залы». Практична кожнага ўдзельніка судзіць — вядомыя артысты, кампазітары, выкладчыкі музыкі, тэлевізійныя прадзюсары — стараліся не толькі праслухаць, але і падбадзёрыць, разняволіць, разгаварыць.

— Што ў цябе з рукой? — здзівілася журы, убачыўшы 9-гадовую мінчанку Машу Мойсак з гіпсам.

— Каталася на веліку, і там камень раптам выскачыў, а я затармазіць не паспела, і вось так упала, цяпер у школу не хаджу, урач забараніў, каб не штурхнулі выпадкова і косці не зрушыліся! — на адным дыханні выпаліла дзяўчо.

— У школу не пайшла, а да нас змагла? — падкалолі дарослыя.

— Так! — не разгубілася малая. — Я яшчэ летась была на кастынгу разам з адным фокуснікам, ён мой сябар, і вельмі захацела сама паспра-

баваць, так што сёння, можна сказаць, мой дэбют, — і гэтак жа, не збаўляючы абаротаў, Маша выдала жвавую песеньку, пад якую некаторыя судзі нават пачалі прытанцоўваць.

Іншая мінская школьніца ўразіла прабіўной сілай: нягледзячы на тое, што дзяўчыне ўжо споўнілася 16 гадоў — і значыць, па ўмовах конкурсу яна не можа трапіць у прэкт, — прайшла на кастынг літаральна цераз чорны ход, каб выдаць рок. «Вельмі ўжо хацела да вас трапіць», — прызналася дзяўчына. — «Падрабляйце пашпарт», — напаўжартам параіў у адказ кампазітар Леанід Шырын.

Сваю порцыю добрых слоў за імпэт, харызму і байцоўскі характар дзяўчына атрымала, а пуцёўку ў эфір — не: правілы ёсць правілы.

Вакалісты спрабавалі ўзяць хто чым: адны выбіралі эфектныя сцэнічныя вобразы, другія — цікавыя рэпертуар, замахваючыся на кампазіцыі Адэль і Вольгі Кармухінай, урыўкі з аперэт і старыя савецкія хіты. Некалькі ўдзельнікаў, выпадкова ці наўмысна, выконвалі песні членаў журы — у прыватнасці, сёлетні «еўравізіяны» хіт гурта Naviband. «Гэта вельмі нязвыкла — чуць сваю песню збоку, у іншым выкананні», — крыху збянтэжана

ТЭЛЕТИДЗЕНЬ

■ За кадрам

АДВАЖВАЙЦЕСЯ — ВЫ ТАЛЕНАВІТЫЯ!

прызналіся Ксенія Жук і Арцём Лук'яненка, яшчэ не ведаючы, што за дзвярыма гарляняць звонкае «Хэй, хэй!» і іншыя кандыдаты...

«Сярод удзельнікаў-вакалістаў вельмі многа «народнікаў» і мала акадэмічнага вакалу, — адзначае кіраўнік дырэкцыі спецпраектаў АНТ Анжэліна МІКУЛЬСКАЯ. — Вельмі цікава, што многія самыя маленькія артысты даюць фору старэйшым удзельнікам сваёй адкрытасцю, шчырасцю, упэўненасцю і разняволенасцю. А ў падлеткаў ужо ёсць паняцце фармату, яны прыпадабняюцца да папулярных артыстаў і не даюць разгледзець саміх сябе... Што яшчэ хочацца адзначыць — выбар рэпертуару. Часта на дзіцячых конкурсах ён адзін і той жа, нават праз дзесяць гадоў гучаць тыя самыя песні, многія з якіх сучасныя дзеці ўжо не разумеюць. І на гэтым фоне выразна бачна тых, хто свядома абраў музыку, хто плануе звязаць з гэтым жыццё, — у іх зусім іншы падыход, разуменне таго, якая вялікая праца наперадзе».

«Мне прыемна бачыць на кастынгу дзяцей з эмацыянальнай падачай і глыбокім разуменнем таго, што яны робяць, — дадае **загадчык кафедры спеваў Акадэміі музыкі Таццяна ЦЫБУЛЬСКАЯ**. — Канешне, часцей за ўсё кандыдаты спяваюць «эстраду» — гэта больш папулярны, дэмакратычны, даступны кожнаму шлях, але і тут важна развіваць у сабе асобу, а не капіраваць іншых выканаўцаў. Нікому не патрэбны другія Селін Дзіон, Віктар Цой або Паліна Гагарына. Таму варта імкнуцца быць першым, самім сабой. І нават калі не пашчасціць прайсці цяперашні адбор, трэба не апускаць рукі, а ісці далей, шукаць сябе і верыць у сваю ўдачу — паверце, пры наяўнасці таленту любой велічыні гэта вельмі важны фактар».

НЕ МУЗЫКАЙ АДЗІНАЙ

Няшмат было сярод сёлетніх кандыдатаў сольных танцораў. «У харэаграфічных гуртках і студыях дзеці ўсё больш займаюцца калектывна, дабіваюцца зладжанасці рухаў, а гэта майстэрства педагога-харэографа. Нас жа больш цікавіць, як раскрываецца ў мастацтве танца асоба, індывідуальнасць саміх артыстаў, а з гэтым, як высвятляецца, існуе пэўная праблема», — падзяліліся назіраннямі арганізатары.

Ацэньваць творчасць, не маючы адпаведнай мастацкай адукацыі, вельмі цяжка — таму для нас, журналістаў, кандыдаты былі цудоўнымі ўсё без выключэння. Але некаторыя — яшчэ і асабліва кра-

нальнымі, як «хрустальная дзяўчынка» Кіра Ламейка. У Кіры складаны дыягназ — недасканалы остэагенэз, або, прасцей кажучы, павышаная крохкасць касцей, з-за чаго неасцярожныя рухі могуць прывесці да пераломаў, таму яе выступленне стала ўзорам не столькі мастацтва, колькі жыццялюбства і сілы духу...

дэкламатары, акцёры, комікі, фокуснікі, цыркавыя гімнасты ды іншыя прадстаўнікі арыгінальнага жанру. Тут нас таксама чакаў шэраг дзіўных адкрыццяў: напрыклад, адна школьніца нечакана выбрала для мастацкага чытання верш «Камсамольскі білет» Аркадзя Куляшова, а другі, маленькі хлопчык, чытаў вершы пра ка-

У трэці дзень адбору Акадэмію музыкі зноў запоўнілі ўсхваляваныя школьнікі — музыканты-інструменталісты з педагогамі і канцэртмайстрамі. У адных за плячыма — футаралы з акардэонамі, другія карыстаюцца «тутэйшымі» цымбаламі і фартэпіяна. «У маім дзяцінстве большасць чаргі складалася б з гітарыстаў, а сёння, здаецца, наогул ніводнага няма», — крыху сумна заўважае калега-тэлевізійнік. Мы таксама хлопчыкаў і дзяўчат з гітарамі не заўважылі — затое паслухалі разам з суддзямі шэраг класічных і джазавых, старадаўніх і сучасных твораў у выкананні гарманістаў, піяністаў, флейтыстаў, майстроў цымбалаў і мандаліны. Дарэчы, у гэтай намінацыі амаль не было выпадковых удзельнікаў — дзяцей, якія займаюцца музыкай па волі бацькоў. Музычны стаж большасці юных кандыдатаў прыемна ўразіў: у 10—15-гадовым узросце практычна ўсе яны вучацца ў музычных школах і асвойваюць любыя інструменты па 6, 8, 9 гадоў. Зрэшты, як пацвердзіла ўласным прыкладам вучаніца гродзенскай спецшколы-інтэрната для дзяцей з парушэннямі зроку Насця Гуранкова, нават калі конкурсны «паслужны спіс» і вопыт у цябе яшчэ маленькі, а любоў да музыкі — вялікая, добрыя вынікі не прымусяць сябе чакаць...

Безумоўна, адным з самых уражлівых і эмацыянальных стаў заключны дзень кастынгу, на які запрашаліся юныя

ханне — і так расчуліўся, што сам заплакаў...

Наогул, як адзначае **рэктар Акадэміі музыкі, старшыня рады Спецыяльнага фонду Прэзідэнта па падтрымцы таленавітай моладзі Кацярына ДУЛАВА**, якая ўжо другі год уваходзіць у журы праекта, стаўленне юных артыстаў да конкурсу стала больш адказным: «Конкурс набірае абароты, значыць, ён будзе больш моцны і цікавы для гледачоў і больш сур'ёзны для саміх удзельнікаў — у кожнага з іх мусіць быць пэўны конкурсны вопыт, упэўненасць у сваіх сілах, а таксама павінна прысутнічаць харызма, адчувальныя літаральна з першых імгненняў на сцэне. Асабіста мяне, прызнаюся, на фоне мноства «копій» з папулярнага мастацтва некаторыя ўдзельнікі парадавалі — гэта не толькі таленавітыя дзеці, але і неверагодна аптымістычныя, жывыя, яркія, якія, я ўпэўнена, добра сябе пакажуць».

Літаральна праз тыдзень 48 з амаль 500 прэтэндэнтаў атрымваюць «шчаслівыя білеткі» ў тэлепраект і прыступяць да рэпетыцый, а ўжо напачатку лістапада «Талент краіны—2» выйдзе ў эфір. Каму з яго ўдзельнікаў сёлета дастанецца тытул пераможцы і галоўны прыз — грант Спецыяльнага фонду Прэзідэнта па падтрымцы таленавітай моладзі? Сачыце за эфірам — і ўбачыце!

Вікторыя ЦЕЛЯШУК.

Больш фота глядзіце на нашым сайце www.vzlyazda.by

«СМАК ЖЫЦЦЯ СА «ЗВЯЗДОЙ»

Калі вы падпісаліся на газету «Звязда» на IV квартал або II паўгоддзе 2017 года — запайняйце картку ўдзельніка, выразаіце і дасьлайце да 9 кастрычніка 2017 года ў рэдакцыю на адрас: вул. Б. Хмяльніцкага, 10А, 220013, г. Мінск.

Сярод падпісчыкаў 12.10.2017 года будуць разыграны 7 вяндлярных электрычных «ТэрмМікс» і суперпрыз — Маразіянік Indesit. Вынікі будуць апублікаваны ў газеце «Звязда» да 22.10.2017 года.

Прызы можна будзе атрымаць у рэдакцыі да 31.12.2017 года пры падачы квітанцыі аб падпісцы на «Звязду» на IV квартал або II паўгоддзе 2017 года і пашпарта. Пасля 31 снежня выдача прызноў спыняецца і прэтэнзіі падпісчыкаў не прымаюцца. Умовы рэкламнай гульні «Смак жыцця са «Звяздой» чытайце ў нумары 171 газеты «Звязда» ад 06.09.2017 года.

Тэлефон для даведак (017) 337 44 04.

Тэрмін правядзення гульні — з 7.09.2017 да 31.12.2017.

Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №3087 ад 04.09.2017 года выдадзена Міністэрствам антыманапольнага рэгулявання і гандлю Рэспублікі Беларусь.

МАРАЗІЯНІК Indesit SFR 100

Вяндлярная электрычная сучаснаметалічная «ТэрмМікс»

Картка ўдзельніка — падпісчыка «Звязды» на IV квартал або II паўгоддзе 2017 года

Прозвішча, імя, імя па бацьку _____

Падпіска аформлена і аплачана ў _____ (адрэзана сувязі)

на IV квартал або II паўгоддзе 2017 года

Жатні адрас і тэлефон _____ (абавязкова) _____ (індэкс)

Удачы ў розыгрышы!

фота Марыны БЕГУНКАвай.

